

Vi har i alt for mange år bare lukket plejehjemspladser. I nogle kommuner gør man det stadig væk, selv om der ligger flere hundrede ældre på sygehuse og venter på plejehjemspladser.

Man har villet afinstitutionalisere, og det har man så sandelig også gjort, så meget, at mange ældre nu næsten er fanger i eget hjem, i ensomhed, eller de ligger på sygehusafdelinger og venter på en plads.

Her skal det dog nævnes, at der er kommuner, der har erkendt, at nedlæggelse af plejehjemspladser var forkert, og man er begyndt at bygge plejehjem igen.

For fuldstændighedens skyld skal det også nævnes, at der er mange kommuner i landet, hvor der er tilstrækkeligt med plejehjemspladser og plejeboliger, og hvor de ældre bliver behandlet omsorgsfuldt og værdigt, men alt for mange steder er det uværdigt, sådan som de ældre bliver behandlet, når de ikke længere kan klare sig selv.

I øjeblikket mangler vi over 4.000 plejehjemspladser i Danmark, mens til gengæld over 2.000 yngre handicappede bor på plejehjem sammen med meget syge ældre, helt fejlplaceret.

Glædeligvis er der for nylig kommet fokus på denne problemstilling, således at man kan få begyndt at bygge passende boliger til yngre handicappede, så de kan komme ud fra plejehjemmene, så der bliver plads til de ældre, som plejehjemmene egentlig vil tiltænkt.

Vi skal have skabt tilstrækkeligt med pladser, således at de ældre selv vil kunne vælge, hvor de ønsker at tilbringe deres livsaften. Vi mener i Kristeligt Folkeparti, at det skal gøres lettere, også for frivillige foreninger og organisationer, at bygge plejehjem, plejeboliger, således at de ældre har mulighed for også at komme på et plejehjem, hvor værdisættet eller værdigrundlaget eller livsholdningen – kald det, hvad man vil – harmonerer med de ældres.

Så alt i alt siger Kristeligt Folkeparti ja til retten til frit valg af plejehjem og plejebolig.

Tom Behnke (FRI):

Jeg kan ikke sige det meget mere rammende, end fru Tove Videbæk netop har gjort det, det var alle de rigtige argumenter for at gennemføre forslaget her.

I Frihed 2000 støtter vi naturligvis forslaget. Vi støtter altid forslag i Folketinget, der går ud på, at borgerne får muligheden for at vælge, at vi får en mangfoldighed, og at vi i det hele taget

gør livet nemmere for borgerne her i landet. Den slags forslag støtter vi altid i Frihed 2000, og derfor støtter vi også beslutningsforslaget her.

Det er klart, som det er blevet nævnt, at en forudsætning for, at man kan vælge, er, at der er plads. Man kan ikke vælge en plads, som ikke er til rådighed. Man er nødt til at vælge blandt de pladser, som er til rådighed. Men jeg tror bestemt, at forslaget her og forslagets gennemførelse vil betyde, at mange kommuner og mange private, både egentlige private firmaer, private foreninger og private organisationer vil sætte en ære i at se det som en opgave at bygge netop det nødvendige antal pladser, ved det at pengene jo kommer fra den kommune, hvor borgeren oprindeligt boede, og til den kommune, hvor borgeren nu bor, for vedkommende bor på plejehjemmet eller plejeboligen dér og betaler den leje, der skal betales, men lægger også sin skat det pågældende sted.

Vi har jo fået bruttoficeret de her pensioner og lign. Det vil sige, at skatten også følger med. Så kommunerne vil altså kunne se en klar fordel i, at man tiltrækker ældre til byens plejehjem, dels ved at det giver beskæftigelse lokalt, det giver skatte kroner i kassen, dels giver det et godt omdømme, at man har et plejehjem, som ældre vælger at søge ind på. Så der er på alle måder ingen tvivl om, at forslaget her vil betyde, at der kommer det antal pladser, der er behov for.

På samme måde som vi kan se det helt banalt og uden sammenhæng i øvrigt: Hvis borgerne ønsker at købe en bestemt type rugbrød, jamen så er der nogle, der sørger for at levere det ud til butikkerne. Det kan godt være, der er udsolgt den ene dag, fordi der har været særlig stor efterspørgsel, men så er det der den næste dag. I modsætning f.eks. til den russiske planøkonomi, hvor man havde staten til at sidde og styre det hele. Der var det det offentlige, der styrede det hele, og der kunne borgerne stå i kø konstant, for der var altid udsolgt, og man kunne aldrig få det, man gerne ville have. Det er præcis det samme, der gør sig gældende her. Lige så snart man lukker op for, at der kommer noget frihed ind, noget liberalisme, så tilpasser tingene sig af sig selv helt automatisk, fordi der er nogle, der kan se en fordel i, at tingene tilpasser sig.

Lad mig drage en anden parallel. Det var i forhold til det frie sygehusvalg, som jo heldigvis blev gennemført. Det betød i en periode, at man f.eks. i Århus Amt oplevede, at borgerne i Århus Amt søgte væk fra amtet og ud i andre amter og lod sig behandle dér. Det blev så stor en økono-